

UZASADNIENIE

K. M. działająca w imieniu małoletniej córki S. K. wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej alimentów od M. K. (1) w kwocie 1500zł miesięcznie a od M. K. (2) w kwocie 1000zł miesięcznie płatnych w obu przypadkach do 10 – ego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty od dnia 29 kwietnia 2016 r. oraz o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

Wniosła również o zabezpieczenie powództwa poprzez ustalenie zobowiązania alimentacyjnego pozwanych na czas trwania postępowania na rzecz małoletniej S. w kwotach wskazanych w roszczeniu głównym.

W uzasadnieniu wskazała, że ojciec małoletniej, R. K. zmarł w dniu 28 kwietnia 2014 r. Wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 r w sprawie IIIRC 998/14 ustalone zostało jego ojcostwo wobec małoletniej S.. Rodzicami R. K. byli M. i M. K. (2). K. M. podała, że utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w najniższej krajowej wysokości, małoletnia ma rentę po swym ojcu w wysokości 915 zł miesięcznie. Obie mieszkają w wynajętym mieszkaniu, za które płaci 1200zł miesięcznie a do którego przeprowadziła się po wyrzuceniu jej przez pozwanych z mieszkania zakupionego przez nich po śmierci R. K.. Podała, że w mieszkaniu tym pozwolono jej mieszkać razem z dzieckiem, jednakże na skutek pogorszenia się relacji między nią a pozwanymi i ich złym nastawieniem się do niej, musiała wynająć mieszkanie w dniu 28 kwietnia 2016 r. i się do niego wyprowadzić. Wyliczyła, że po opłaceniu wszystkich należności, na życie pozostaje jej jedynie 600zł. na dwie osoby. Co do sytuacji materialnej pozwanych podała, że otrzymują oni emerytury: M. K. (1) w wysokości 2 200zł a M. K. (2) w wysokości 600zł. Pozwany pracuje dodatkowo jako kierowca uzyskując wynagrodzenie w kwocie 1600zł miesięcznie. Ponadto są właścicielami dwóch mieszkań w O.: przy ul. (...), gdzie mieszkają oraz przy ul. (...), w którym początkowo mieszkała z córką. Posiadają również samochód osobowy marki A. (...) wartości 5 000 zł.

W odpowiedzi na pozew M. K. (1) i M. K. (2) wnieśli o oddalenie powództwa i wniosku o zabezpieczenie.

W uzasadnieniu podnieśli między innymi, że ich sytuacja finansowa nie pozwala na finansowanie małoletniej. Podali, że opis przez matkę dziecka relacji pomiędzy nimi a nią odbiega od rzeczywistości w szczególności co do powodów, dla jakich K. M. opuściła mieszkanie pozwanych. Powodem jej wyprowadzenia się wraz z dzieckiem były awantury wszczynane przez K. M. a także wielokrotne interwencje Policji w związku z incydentami, którym towarzyszył alkohol, z udziałem matki dziecka i jej znajomych z osiedla.

Podnieśli ponadto, że K. M. jest osobą młodą i zdrową, posiada stałe zatrudnienie, otrzymuje świadczenie z ZUS i dodatkowe wsparcie finansowe od swoich rodziców.

Zdaniem pozwanych matka małoletniej żąda od pozwanych kwot przewyższających usprawiedliwione potrzeby dziecka Pozwana M. K. (2) choruje na przewlekłe choroby i systematycznie przyjmuje lekarstwa na które wydaje ok. 250 zł miesięcznie. Wobec powyższego, przy emeryturze w kwocie 600zł miesięcznie nie jest w stanie z pozostałej kwoty ponieść nawet swoich kosztów utrzymania. Pozostaje na utrzymaniu M. K. (1), który oprócz emerytury w kwocie 2237,74zł uzyskuje wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w kwocie 1845,43zł miesięcznie. Łączny koszt swoich miesięcznych wydatków pozwani wyliczyli na kwotę 4642,58 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. i R. K. nie byli małżeństwem. Z ich związku w dniu (...) urodziła się S. M.. W dniu 28 kwietnia 2014r R. K. zmarł. Jego ojcostwo wobec małoletniej S. ustalone zostało wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie IIIRC 998/14. Dziecku nadano nazwisko K.. Rodzicami R. K. byli M. i M. K. (2).

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k.13)

Małoletnia powódka S. K. mieszka wraz z matką K. M. i jej konkubentem w mieszkaniu wynajętym przez K. M. w dniu 28 kwietnia 2016 r. (k.7-9) Wyprowadzając się z mieszkania pozwanych, K. M. zabrała całe wyposażenie mieszkania.

Pracuje jako sprzedawca w sklepie odzieżowym z wynagrodzeniem 1350zł miesięcznie. Jej konkubent, z którym jest w związku od października 2014 r., pracuje jako kierowca. Zarabia 1500 – 1600zł miesięcznie. S. K. ma obecnie 13 lat. Otrzymuje rentę po ojcu w wysokości 912 zł miesięcznie. Nie ma żadnego majątku. Jest zdrowa. Nie uczestniczy w żadnych zajęciach pozaszkolnych.

Ani ona ani jej matka nie utrzymują żadnych kontaktów z M. K. (1). Małoletnia S. utrzymuje kontakty z dziadkami macierzystymi. Dziadek kupuje jej doraźnie niezbędne ubrania, babcia B. M. częstuje obiadami. Między K. M. a jej matką relacje nie są najlepsze. Nie odwiedzają się, doszło do konfliktu między B. M. a konkubentem K. M..

(dowód: zeznania B. M. k.83, K. M. k.84-85, kserokopia decyzji o wysokości renty rodzinnej k.66-67.)

Pozwany M. K. (1) jest emerytem. Jego emerytura wynosi 2237 zł miesięcznie. Pracuje dodatkowo jako kierowca uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1695zł w zależności od przepracowanych godzin. Jest współwłaścicielem mieszkania przy ul. (...) w O., w którym mieszka oraz mieszkania przy ul. (...) w O., w którym mieszka obecnie jego syn D. z rodziną. Pomaga finansowo synowi D.. Po uiszczeniu wszystkich koniecznych opłat, w tym związanych ze spłatą rat kredytów, ubezpieczeniami, wykupem leków i opłatami związanymi z mieszkaniem, na życie pozostaje mu kwota ok. 600 zł. miesięcznie. Nie utrzymuje kontaktów z K. M. oraz, od października 2016 r. z małąletnią S..

Postanowieniem z dnia 03 października 2016r Sąd zabezpieczył powództwo poprzez zobowiązanie M. K. (1) do łożenia na utrzymanie powódki na czas postępowania kwoty po 300 zł miesięcznie, poczynając od dnia 29 kwietnia 2016 r.

W dniu 22 października 2016 r. pozwana M. K. (2) zmarła.(k.68)

(dowód: zeznania D. K. k.83-84., M. K. (1) k.85-86, potwierdzenie wydatków pozwanego k.30-39)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków, stron oraz przedstawionych dokumentów, które nie były przez strony kwestionowane. Zeznaniami świadków i stron Sąd dał wiarę w zakresie opisanego przez nich okoliczności znajdujących potwierdzenie w dokumentach przedstawionych w sprawie oraz korespondujących ze sobą wzajemnie.

Na wstępie rozważań natury prawnej należy podnieść, że obowiązek utrzymania i wychowania dzieci ciąży przede wszystkim na rodzicach. Jednakże na skutek okoliczności wskazanych w przepisach kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w grę może wchodzić także subsydiarny obowiązek dalszych krewnych. W myśl art. 128 kro. obowiązek alimentacyjny obciąża bowiem również wszystkich krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Przepisy kro regulują kolejność wykonywania świadczeń alimentacyjnych przez zobowiązanych. Zgodnie z art. 132 kro obowiązek zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebny uprawniowemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Do stanów faktycznych których zaistnienie powoduje powstanie obowiązku alimentacyjnego zobowiązanych w dalszej kolejności należy zaliczyć brak zobowiązanego do alimentacji w bliższej kolejności.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest to, że R. K., ojciec małąletniej powódki, który dostarczał jej środków utrzymania, nie żyje. Małąletnia S. K. uzyskała po jego śmierci uprawnienia do renty rodzinnej i otrzymuje ją w kwocie 912 zł miesięcznie. Poza tym obowiązek ponoszenia pozostałych ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem dziecka spoczął na matce. K. M. pracuje. Mieszka w wynajętym mieszkaniu z konkubentem, który również pracuje. S. jest jej jedynym dzieckiem. Jest zdrowa, nie uczestniczy w żadnych pozalekcyjnych zajęciach.

Skuteczność zgłoszonych przeciwko dziadkowi – M. K. (1) roszczeń zależy od wykazania stanu niedostatku uprawnionej do alimentów. Ponieważ pojęcie niedostatku nie zostało w ustawie zdefiniowane, słusznie wskazuje się na właściwą mu cechę względności. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego niedostatek występuje nie tylko wtedy, gdy uprawniony do alimentacji nie posiada żadnych środków utrzymania, lecz również gdy sytuacja materialna osoby uprawnionej sprawia, że nie może ona w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie SN z dnia 29 września 1958 r. 2 Cr 817/57 OSPiKA 1959/11 poz. 294). Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 października 1962 r. III CR 16/62 (OSPiKA 1964/10 poz. 191) i w tezie III uchwały Pełnego Składu - Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r. III CZP 91/86 (OSNCP 1988/4 poz. 42).

Zebrane w sprawie dowody pozwalają stwierdzić, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki są zaspokajane w pełnym zakresie. Matka stara się zapewnić córce przede wszystkim podstawowe potrzeby takie jak ubranie, wyżywienie, mieszkanie a kwota 912 zł z tytułu renty otrzymywanej przez małoletnią wydaje się być wystarczającą kwotą, która w znacznym stopniu winna być przeznaczana przede wszystkim na utrzymanie dziecka.

Rentę rodzinną można uznać za wkład nieżyjącego ojca w utrzymanie dziecka, stąd brak podstaw, zdaniem Sądu do dodatkowego obciążania obowiązkiem alimentacyjnym M. K. (1).

K. M., za zgodą sądu opiekuńczego, odrzuciła w imieniu małoletniej S. spadek po ojcu dziecka. Mieszka wraz z obecną rodziną w wynajętym mieszkaniu, którego kompletne wyposażenie uzyskała jeszcze za życia ojca S. i przeniosła z zajmowanego wcześniej mieszkania.

Ustalając okoliczności sprawy Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego M. K. (1) i po przeanalizowaniu zgromadzonych w sprawie dowodów doszedł do przekonania, że pozwany nie ma możliwości finansowych ponoszenia ciężaru dostarczania świadczeń alimentacyjnych na rzecz wnuczki, stąd też oddalił powództwo przeciwko niemu.

Z uwagi na śmierć pozwanej M. K. (2), umorzył postępowanie przeciwko niej.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu.